

Posudek na diplomovou práci Jana Řípy

Dědění ze závěti

Autor v diplomové práci rozpracoval výšeč dědického práva, a to konkrétně závěť jako významný dědický titul, kterým zůstavitel realizuje svou vůli. Testovací svoboda patří k základním zásadám občanského práva vůbec a ústrojně doplňuje svobodu vlastnickou a svobodu smluvní.

Autor uvádí čtenáře do problematiky zásadami dědického práva; jde o zásady zformulované již E. Tilschem na počátku 20.století, přesto stále výstižně vyjadřují hlavní teze dědického práva.

Diplomant se ve své práci vyjádřil ke všem otázkám, které s tématem diplomové práce souvisejí. Jeho výklad je věcně správný, přehledný, zpracovaný s dobrou znalostí literatury a právní praxe.

Při výčtu dědických titulů na s. 26 autor respektuje zákonnou úpravu a počíná výklad dědickou smlouvou, teprve po ní se věnuje závěti. Mohl by autor porovnat výhody resp. nevýhody, které musí pořizovatel uvážit, když se rozhoduje o tom, jaký dědický titul pro uspořádání svých majetkových poměrů zvolí ?

Na s. 45a 46 správně popisuje formální náležitosti závěti, zejména zmiňuje problematiku podpisu a datace závěti; na tomto místě mohl více prezentovat svůj názor. Jde o problematiku v notářské praxi velmi citlivě vnímanou.

Posuzovanou práci hodnotím jako velmi zdařilou. Autora jen upozorňuji, že ani v tak zdánlivě vnitrostátní oblasti jakou dědické právo představuje, nelze dnes již opomíjet evropské souvislosti, které vyjadřuje Evropské nařízení o dědictví s možností volby rozhodného práva.

Protože diplomová práce J. Řípy splňuje formální i obsahové náležitosti požadované pro tento druh prací, doporučuji její obhajobu.

K rozpravě doporučuji problematiku společné a vzájemné závěti.

Předběžné hodnocení : výborně